

terna generationis arcanū, quod nec sentire nec audire possumus.

XXXI.

Quamobrem subjicit incomprehensibiliter generatur Filius, impassibiliter generat Pater, & tamen ex se generavit, & ante omnem intellectum generavit, Deus verus Deum verum scilicet nos alii sicut Filius alia est persona, qua est Deus, a persona Patris, que itidem Deus est, quem modum solus ille novit, qui genuit & qui generatus est, ut renatus ait l.7.c.47. Et Nazian. Dei generatio, inquit, silentio honoris, magnus sibi didicisse, quod genitus sit. Quae nos in celis tandem perfectè intelligemus, ubi neque caro neque sanguis, sed toti Spiritus erimus l.Cor.15.44.

XXXII.

Quid igitur facti tandem? sane quid hic discere vel ignorare opus sit, ex Scripturis solis discamus; haec ubi acent, merito nos ratiociniamus. Quis enim cognovit mentem Domini, aut quis Consiliarius ejus fuit, Rom.12.3.11.34. quis novit ea quae Dei sunt, nisi Spiritus Dei l.Cor.2.11. quae ille non revelat, a nobis cognoscine queunt. Proinde nemo plus sapiat in hoc mysterio, quam oportet sapere, sed sapiat ad sobrietatem. Nam quae supra nos nihil ad nos; Vt tum insurgentis in factorem suum, Vt montem cœlestis Majestatis viribus insanis scandere presumant, certè ab igne ire divinae penitus consumetur; scrutator enim Majestatis opprimetur a gloria. Pro.25.27.

XXXIII.

Humili ergo fide hec adoremus, quæ ex Scripturis discimus, non curiosa adeoq; furiosa temeritate perscrutemur; Memores verborum Aug. tract.29.in Joh. dum dicit intellectus, merces fidei est, ergo noli querere intelligere, ut credas, sed crede, ut intelligas. Unde nobis curiositate opus non est post Christum Jesum, nec inquisitione post Evangelium: cum credimus, nihil desideramus ultra credere: hoc enim primum credimus, non esse quod ultra credere debeamus.

XXXIV.

Adhuc unum addere visum est, quod omissum non oportuit,

B 3

nem-